

Felkészítő katekézisek
a Családok X. Világtalálkozójára
Róma, 2022. június 22-26.

HETEDIK KATEKÉZIS

SZABAD? KÖSZÖNÖM! BOCSÁNAT!

„Ezek a szavak nyitják meg az utat afelé, hogy a családban jól és békésen tudjunk élni. Egyszerű szavak, de mégsem olyan egyszerű a megvalósításuk! Nagy erőt rejtenek magukban: *segítenek megőrizni az otthont, még ha ezernyi nehézséggel és feladattal kell is megbirkózni*, ám ha hiányzanak, repedések keletkeznek a falon, melyek akár az egész házat is romba dönthetik.”¹

A tapasztalat azt mutatja, hogy egyetlen család életét sem csak szép és fényes pillanatok jellemzik. Gyakran ugyanis az élet és a történelem nehézségei, megpróbáltatásai sötétbe borítják és megnehezítik a családok útját.

Néha azért, mert nehezen élnek együtt, néha azért, mert a kapcsolatok nem mindig könnyűek és derűsek, néha azért, mert a párkapcsolat a *lemondás és a frusztráció* időszakán megy keresztül, és a házastársak kapcsolatát „*megterheli az erőfölénnyel való visszaélésnek, a másik lekezelésének, hamis rászedésének és megalázó megnyomorításának ezernyi formája*, sokszor a legdrámaibb és legerőszakosabb módon”.²

A célhoz, a Szeretet teljességéhez elvezető úton csak lassan, fokozatosan tudunk előrehaladni, ami gyakran fárasztó és megerőltető. Ez a növekedés útja, melyen mindennap alázatosan és kitartóan el kell fogadnunk Krisztus kegyelmét. Ez a kegyelem, melyért mint egyesülésük lényegi összetevőjéért a házaspárok már esküvőjük napján imádkoztak, a pár legfőbb támasza. Csak Krisztus segítségével tudunk ugyanis eljutni a szeretet teljességére, lemondani az állandó követelésekről, elutasítani a valóság minden aspektusának ellenőrzésére irányuló törekvésünket, feladni a mások életének

¹ FERENC PÁPA: *Katekézis*, Szent Péter tér, 2015. május 13.

² FERENC PÁPA: *Katekézis*, Szent Péter tér, 2015. április 22.

uralására irányuló vágyunkat. Egyedül neki van hatalma arra, hogy „megváltoztassa az ember szívét, hogy képessé tegye a férfit és a nőt arra, hogy úgy szeressék egymást, ahogyan Krisztus szeretett bennünket” (vö. Familiaris consortio, 13). A Szeretetnek (Krisztus) a természetéből fakad ugyanis, hogy mindig túllépünk önmagunkon, hogy a másik embert minden korlátjával együtt szeressük, és tiszteletben tartsuk szabadságát.

Ha ez minden emberi kapcsolatban alapvető, akkor a családban még inkább: egyikünk sem elegendő önmagának. Olyan törékeny állapotban vagyunk, hogy állandóan támogatásra van szükségünk az *egónk* elleni küzdelemben, mely nehezen képes odaadni önmagát és elismerni határait. Ezzel a három szóval – „Szabad?”, „Köszönöm!”, „Bocsánat!” – a család minden tagja olyan helyzetbe hozza magát, hogy *elismeri saját határait*. Saját gyengeségünk elismerése mindannyiunkat arra készítet, hogy ne nyomjuk el a másikat, hanem tiszteljük, és ne akarjuk birtokolni.

A „Szabad?”, „Köszönöm!”, „Bocsánat!” három nagyon egyszerű szó, melyek nagyon konkrét lépések megtételéhez vezetnek bennünket az életszentség és a szeretetben való növekedés útján. Egyébként Jézus stílusára jellemző tipikus szavak voltak, aki *engedélyt kér, hogy beléphessen*,³ aki folyamatosan hálát ad az Atyának, aki megtanít minket azt imádkozni, hogy „bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek” (Mt 6,10).

Fogadjuk el, hogy nem vagyunk elegendők önmagunknak, és hagyjunk teret másoknak! – Ez az útja annak, hogy megéljük a szeretetet a családban, de a hit megtapasztalásának is.

Aztán egyetlen ember életéből sem hiányoznak a *szeretet sebei*. A családban is előfordulhat, hogy szavak, gesztusok vagy mulasztások mélyen *megsebzik a szeretetet*.

Ezek általában a szülők és a gyermekek, a testvérek, a nagybácsik és nagynénik, a nagyszülők és az unokák között kialakuló magatartásformák, melyek ahelyett, hogy kifejeznék a szeretetet, árthatnak neki vagy akár ki is olthatják.

Azt is el kell mondani, hogy vannak olyan sebek, mint a betegség és a gyász, amelyeket nem tudunk ellenőrzésünk alatt tartani, amelyekkel szemben tehetetlennek érezzük magunkat, és amelyek gyakran mélyen felkavarnak bennünket. Ezek olyan tapasztalatok, amelyek ellentmondani látszanak Isten ígéreteinek, és cáfolni látszanak végtelen és örök Szeretetét. De ha hitben és mások iránti nyitottságban éljük meg őket, akkor megannyi lehetőséget kínálnak arra, hogy átérezzük Istennek és a többi embernek a szeretét és gondoskodását irántunk. Ezek gyakran nehéz és fájdalmas pillanatok, de kedvező és kiváltságos időszakoknak is bizonyulnak, amikor az Úr meglátogat bennünket, mert „Jézust a szeretet vezette, az, hogy *egészséget adjon, jót tegyen*: és mindig ezt kell első helyre tenni!”⁴

Ezek a nehéz és fájdalmas tapasztalatok életszentségben járt utunk konkrét állomásai lesznek, amelyek nem akadályoznak meg abban, hogy mindenképpen szeressünk és megmaradjunk az ő szeretetében. De elbizakodottság nélkül: létünk törékenysége és nehézsége bele van gyúrva életünkbe, nem tudunk könnyű és gyors lépéseket tenni varázsütésre működő vagy irreális megoldások felé. Szükségünk van arra, hogy segítsenek nekünk és hogy segítsünk. E nehézségek között a Szentlélek kísér bennünket, és gyakran családtagjaink, barátaink, a szeretetüket irántunk kimutató emberek révén teszi ezt: a *szeretet megmaradása a* reménység kezdete, ennek készítésére

³ „Nézd, az ajtóban állok és kopogok. Aki meghallja szavamat, és ajtót nyit, ahhoz bemegyek, velem eszem, ő meg velem” (Jel 3,20).

⁴ FERENC PÁPA: *Katekézis*, Szent Péter tér, 2015. június 10.

vágyakozunk arra, hogy az Úr feltárja magát olyan Szeretéként, amelyre a legnagyobb szükségünk van.

„Tegyéél pecsétként a szívedre,
pecsétként a karodra,
*mert erős a szerelem, mint a halál,
makacs a szenvedély, mint az alvilág.*
Nyíla tüzes nyíl, az Úrnak lángja.
Tengernyi víz sem olthatja el a szerelmet,
egész folyamok sem tudnák elsodorni” (Én 8,6–7).

Az evangélium szerinti hit és szeretet nem életbiztosítás, nem óv meg az emberi létet jellemző szenvedéstől és fájdalomtól. Nem garantálja számunkra a rossztól és a nehézségektől való mentességet. Inkább olyan fényt jelent, amely megvilágítja életünket a sötétség és a nyomorúság idején. Ezért még a legfájdalmasabb és legszomorúbb helyzetek is, ha Krisztussal egységben éljük meg, olyan pillanatokká válhatnak, amelyekben ápolhatjuk az egymással való kapcsolatainkat, növekedhetünk az Istenbe vetett hitben, és abban a bizonyosságban, hogy életünk minden eseménye a Kegyelem értékes kincseit rejti magában.

* * *

Célszerű időt hagyni arra, hogy mindenki újból elolvashassa a katekézist,
és elidőzzön azon, ami leginkább megérinti a szívét.

* * *

GONDOLJUK ÁT KETTESBEN VAGY CSALÁDI KÖRBEN

- Mondjunk példaként néhány helyzetet, amikor megtanulhatjuk mondani családjukban: Szabad? Köszönöm! Bocsánat!
- Mikor kértem ma *engedélyt*?
- Mikor mondtam ma *köszönetet*?
- Mikor kértem ma *elnézést*?

GONDOLJUK ÁT KÖZÖSSÉGÜNKBEN

- Ki tudjuk-e modani közösségünkben, egymás közötti kapcsolatainkban azt, hogy „szabad?”, „köszönöm”, „bocsánat”?

TOVÁBBI ELMÉLKEDÉSRE

<https://www.magyarurir.hu/hirek/ferenc-papa-csaladi-elet-alapszavai-megengeded-koszonom-bocsass-meg>

<https://www.magyarurir.hu/hirek/ferenc-papa-ismet-megbecsulest-kell-szereznu-k-hazassagnak-es-csal>

<https://www.magyarurir.hu/ferenc-papa/ferenc-papa-betegseg-idoszakaban-sem-hagyhatjuk-magukra-csaladokat>

CSALÁDI SZERETET: HIVATÁS ÉS AZ ÉLETSZENTSÉG ÚTJA

Mennyei, Szent Atyánk, itt állunk előtted,
hogy dicsérjünk téged és hálát adjunk neked a család nagy ajándékáért.

Imádkozunk hozzád a házasság szentségében megszentelt családokért,
hogy mindennap újra felfedezzék a kapott kegyelmet,
és mint kicsiny családgyházak
tanúságot tudjanak tenni jelenlétéről
és Krisztusnak az Egyház iránti szeretetéről.

Imádkozunk hozzád azokért a családokért,
amelyek nehézségeken, szenvedésen, betegségen
vagy csak általad ismert megpróbáltatásokon mennek keresztül:
támogasd őket,
és add, hogy felismerjék a megszentelődésnek azt az útját, amelyre hívod őket,
hogy megtapasztalhassák végtelen irgalmadat,
és új utakat találjanak a szeretetben való növekedésre.

Imádkozunk hozzád a gyermekekért és a fiatalokért,
hogy találkozhassanak veled,
és örömmel válasszák azt a hivatást, amelyet kigondoltál számukra;
imádkozunk hozzád a szülőkért és a nagyszülőkért, hogy tudatában legyenek annak,
hogy ők a te atyai és anyai szeretetednek a jelei a gyermekeiről való gondoskodásban,
akiket testben és lélekben rájuk bízol;
és imádkozunk hozzád a testvériség megtapasztalásáért,
melyet a család a világnak ajándékozhat.

Add, Urunk, hogy minden család meg tudja élni
életszentségre szóló hivatását az Egyházban,
főszerepet vállalva az evangelizációban,
az élet és a béke szolgálatában,
közösségben a papokkal és minden életállapottal.

Áldd meg a családok világtalálkozóját!
Ámen.

A Családok X. Világtalálkozásának hivatalos imája.

Róma, 2022. június 22–26.